

Hodnocení diplomové práce

Jméno studenta:	Daniel Boucník
Název práce:	Analogie ve vědeckém diskurzu
Druh práce:	bakalářská diplomová práce
Hodnotil:	PhDr. Martina Číhalová, Ph.D.
Druh hodnocení:	posudek vedoucího práce
Datum:	30. května 2016

Stupeň hodnocení:	A 1 výborně	B 1- výborně mínus	C 2 velmi dobře	D 2- velmi dobře mínus	E 3 dobře	F 4 nevyhověl
	☐	☐	☒	☐	☐	☐

Dílčí hodnocení:

	Stupnice						
Hodnocení (+)	A	B	C	D	E	F	Hodnocení (-)
Probíhaly konzultace *	☐	☒	☐	☐	☐	☐	Neprobíhaly konzultace
Znalost literatury k tématu	☒	☐	☐	☐	☐	☐	Neznalost literatury k tématu
Kriticky hodnotí zdroje	☐	☐	☒	☐	☐	☐	Nehodnotí použité zdroje
Dobrá struktura textu	☐	☐	☒	☐	☐	☐	Nevyhovující struktura textu
Argumentuje logicky správně	☐	☒	☐	☐	☐	☐	Neargumentuje logicky správně
Ucelený úvod a závěr	☐	☐	☒	☐	☐	☐	Nedostatečný úvod a závěr
Správný vědecký aparát	☒	☐	☐	☐	☐	☐	Nesprávný vědecký aparát
Kvalitní jazykové podání	☐	☐	☐	☒	☐	☐	Nekvalitní jazykové podání

* Vyplňuje jen vedoucí práce.

Kontrola plagiátorství:

Vedoucí práce zkontroloval text v systému theses.cz a práce není plagiát.

Slovní hodnocení:

Práce se zaměřuje především na objasnění pojmu pravděpodobnostního úsudku z analogie, zejména pak jeho formálních charakteristik na pozadí teorie strukturního zobrazení Dedre Gentnerové. Gentnerová přímo specifikuje charakteristiky, které by měla vhodná vědecká analogie mít. Prostor měl být také na polemiku, zda úsudek z analogie má ve vědeckém diskurzu vůbec své místo, například pro formulaci vědeckých hypotéz.

Práce je spíše náročnějšího charakteru, a to už vzhledem k primární cizojazyčné literatuře, kdy není pro danou terminologii Gentnerové zavedený příslušný český ekvivalent. Zejména však jde o celkový charakter textu primární literatury, který je poněkud „techničtějšího“ charakteru a vyžaduje vzhled do problematiky matematické teorie zobrazení a dobré znalosti z logiky formální i neformální.

Práce bohužel nebyla odevzdána s dostatečným předstihem. Některé kapitoly tak nebyly konzultovány vůbec, nebo jen velmi málo, což je znát právě vzhledem k větší náročnosti práce.

Nejprve však k formální stránce. Časová tíseň se projevila také v různých překlepech a chybách, jako např. chyba v definici str. 6, kde zaměněním dolního indexu „i“ za „n“ vzniká nekorektní citace definice. Dále v nejednotnosti textu, kdy na str. 24 je nesystematicky použito vytučnění a podtržení v textu, str. 43 končí čárkou, na str. 35 je pak citace nepřeloženého textu primárního zdroje, přičemž se autor ale v úvodu zavázal, že text vždy přeloží a anglický originál bude umístěn pod čarou, viz str. 2: „V celém textu budou překlady citací z originálu umístěny do poznámky pod čarou“. Na tomto místě přímo navážu na jazykový charakter práce. Vyjádření závazku totiž po jazykové stránce není příliš obratné, a v podstatě se tvrdí, že pod čarou bude vlastní překlad autora bakalářské práce, nikoli originální text. Je to samozřejmě naopak. Po jazykové stránce je tak práci možné vytknout právě to, že místy obsahuje neobratné či nezvyklé formulace, (viz např. str. 3: „Pro ozřejmění, termín je myšlen jazykový výraz určitého významu, který složen ze slov.“, nebo str. 28: „...Obeznačenost se zdrojem uvaluje ale na cílovou doménu zřetelný limit.“ /zde namísto anglicismu „limit“ by bylo vhodné použít např. slovo „omezení“ apod./).

Po obsahové stránce lze vytknout zejména to, že popisné analogii je věnován příliš velký prostor, a to hned ve dvou kapitolách: (4.3.4.2 *Popisná analogie T. S Eliota*, 4.3.4.3 *Popisná analogie Williama Shakespeara*). Specifikace základního rozdílu mezi požadovanými strukturními charakteristikami literární analogie (metafory) a vhodné analogie ve vědeckém diskurzu může samozřejmě problematiku lépe přiblížit a řadu problémů ilustrovat. Pro tento účel by však, vzhledem k celkovým cílům práce, stačilo věnovat prostor jen jedné z metafor, které Gentnerová uvádí, a to ani ne nutně jako samostatnou podkapitolu. Více prostoru by si naopak zasloužilo větší kritické zhodnocení zdrojů, které je sice jako takové přítomno v závěru práce, ale v textu samotném jsou jen velmi malé narážky. Dále by více prostoru zasloužila polemika s vhodností užití analogie ve vědě obecně. Autor práce tuto polemiku, když pomínu závěr, nastínil jen několika málo narážkami v textu a velmi krátkým zhodnocením na str. 43, kdy vyzdvihuje teorii strukturního zobrazení jako nástroj, pomocí něhož lze hodnotit potenciálně přijatelné úsudky z analogie pro formulování hypotéz ve vědě. Správně na několika místech v textu poukazuje na to, že závěry těchto úsudků však musí být podrobeny empirickému výzkumu.

Vzhledem k náročnosti práce však navzdory uvedeným výtkám doporučuji práci k obhajobě a navrhuji celkové hodnocení C.

V Olomouci 30.5.2016